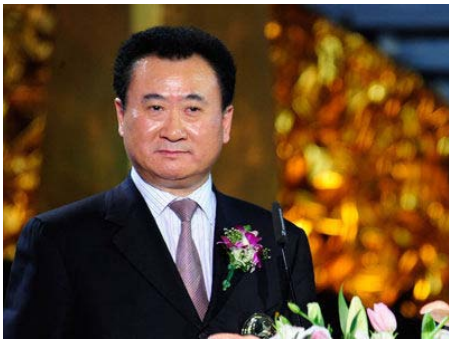

หวัง เจี้ยนหลิน ... บุรุษผู้คิดไกล ทำใหญ่

ข่าวการประกาศรายชื่อบุรุษผู้มั่งคั่งมากที่สุดในโลกและของประเทศในแต่ละปี นับเป็นเรื่องหนึ่งที่ผมเชื่อว่าผู้อ่านหลายท่านให้ความสนใจติดตามเสมอ บ้างก็ต้องการรู้จักที่มาที่ไปของคนเหล่านี้มากขึ้น และศึกษาถึงวิถีคิด วิถีทำงาน และแม้กระทั่งชีวิตส่วนตัวของคนเหล่านี้ เพื่อจะได้นำมาปฏิบัติใช้และอาจมีฐานะดีขึ้นแม้เพียงเศษเสี้ยวของมหาเศรษฐีเหล่านี้บ้างก็ตาม

เมื่อต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ นิตยสารฟอร์บส (Forbes) ได้จัดอันดับบุคคลที่รวยที่สุดของ

จีนแผ่นดินใหญ่ (Forbes China Rich List) ซึ่งผลปรากฏว่า นายหวัง เจี้ยนหลิน (Wang Jianlin) ประธานของกลุ่มต้าเหลียนว่านต้า (Dalian Wanda Group) ที่โด่งดัง กระโดดขึ้นคว้าตำแหน่งด้วยสินทรัพย์กว่า ๘๖,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ หรือราว ๑๔,๑๐๐ ล้านบาทหรือกว่าล้านเหรียญสหรัฐฯ พร้อมได้รับการยกย่องเป็น “นักธุรกิจแห่งปีของเอเชีย” (Asia’s Businessman of the Year)

ขณะเดียวกัน รายชื่อบุรุษผู้มั่งคั่ง (Hurun Rich List) ประจำปี ๒๕๕๖ ซึ่งจัดอันดับมหาเศรษฐีของจีนต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปี ก็ประกาศว่านายหวัง เจี้ยนหลินเป็นบุคคลที่มั่งคั่งที่สุดของจีนด้วยสินทรัพย์ถึง ๑๓๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ แซงหน้านายจง ซิงโหว (Zong Qinghou) ผู้ก่อตั้งและเจ้าของกิจการกลุ่มวาฮาฮา (Wahaha Group) ธุรกิจเครื่องดื่มชื่อดังแห่งนครหังโจว และทำลายสถิติความร่ำรวยที่นางหยาง ฮุยเหียน (Yang Huiyan) เศรษฐินีแห่งวงการอสังหาริมทรัพย์และสมาชิกครอบครัวเจ้าของคันทรีการ์เด้น (Country Garden) ที่เคยมีสินทรัพย์จำนวนถึง ๑๓๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์เมื่อปี ๒๕๕๐

สถิติมีไว้เพื่อรอการถูกทำลายจริง ๆ ... วันนี้ ผมเลยขอถือโอกาสเชิญชวนผู้อ่านมาติดตามเกร็ดประวัติและเคล็ดลับความสำเร็จของนายหวัง บุคคลที่รวยที่สุดของจีนและนักธุรกิจแห่งปี ๒๕๕๖ ของเอเชียกัน ...

จากชีวิตเด็กที่ยากลำบาก ... สู่ธุรกิจใหญ่

ท่านผู้อ่านหลายคนคงจะมีกำลังใจมากขึ้นเมื่อทราบว่า บุคคลที่มั่งคั่งร่ำรวยที่สุดของจีนอย่างประธานหวังกลับมีชีวิตในวัยเด็กที่แสนยากลำบาก ไม่แตกต่างจากเด็กจีนทั่วไปในยุคนั้น เขาเกิดและเติบโตมาจากครอบครัวที่ยากจนในถิ่นทุรกันดานในเขตคังซี (Cangxi) นครเฉิงตู (Chengdu) มณฑลเสฉวน (Sichuan)

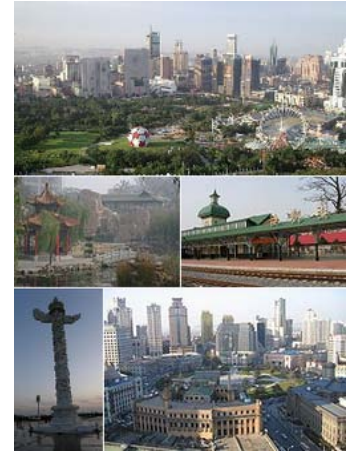
เส้นทางชีวิตของนายหวัง เจี้ยนหลินและกลุ่มต้าเหลียนว่านต้า

- ปี ๒๔๙๗ เกิดเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๔๙๗ ที่มณฑลเสฉวน (Sichuan) โดยเป็นลูกคนโตในจำนวนลูก ๕ คนในครอบครัว (ในยุคนั้น จีนยังไม่มีนโยบายลูกคนเดียว)
- ปี ๒๕๑๓ เข้ารับราชการทหาร
- ปี ๒๕๑๙ เข้าเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์
- ปี ๒๕๒๙ ออกจากการรับราชการทหาร จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเหลียวหนิง (Liaoning University) และเข้าทำงานประจำในรัฐบาลเมืองต้าเหลียน
- ปี ๒๕๓๒ ก้าวขึ้นรับตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปของบริษัทการพัฒนาที่พักอาศัยเขตซีกัง (Xigang District Residential Development Co.) ซึ่งนับเป็นก้าวแรกที่เข้าสู่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
- ปี ๒๕๓๕ บริษัทซีกังได้ปรับโครงสร้างและเปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น “ต้าเหลียนว่านต้า” (Dalian Wanda)
- ปี ๒๕๓๖ ก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารของกลุ่มต้าเหลียนว่านต้าในเดือนมีนาคม ๒๕๓๖ และขยายกิจการออกนอกเมืองต้าเหลียน โดยเริ่มขยายกิจการไปยังนครกวางโจว
- ปี ๒๕๔๓ เปิดว่านต้าพลาซ่า (Wanda Plaza) แห่งแรก ปัจจุบันกลุ่มว่านต้ามีพลาซ่าอยู่ทั้งหมด ๘๐ แห่งทั่วจีน
- ปี ๒๕๔๖ เปิดโรงแรมห้าดาวแห่งแรก
- ปี ๒๕๔๘ ก้าวติดอยู่ในรายชื่อมหาเศรษฐีจีนจากการจัดอันดับของนิตยสารฟอร์บส (Forbes) เป็นครั้งแรก ด้วยมูลค่าทรัพย์สิน ๓๐๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- ปี ๒๕๕๐ เปิดห้างสรรพสินค้าว่านต้า (Wanda Department Store) แห่งแรกขึ้น
- ปี ๒๕๕๑ ย้ายสำนักงานใหญ่จากเมืองต้าเหลียนมายังกรุงปักกิ่ง
- ปี ๒๕๕๓ ติดอันดับมหาเศรษฐีพันล้านของนิตยสารฟอร์บส ด้วยมูลค่าทรัพย์สิน ๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- ปี ๒๕๕๔ ติดอันดับผู้ใจบุญอันดับแรกของจีนจากการจัดอันดับของนิตยสารฟอร์บส และบริจาคเงินมูลค่า ๑๙๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- ปี ๒๕๕๕ เทกโอเวอร์กิจการของบริษัท เอเอ็มซีเอนเทอร์เทนเมนต์ (AMC Entertainment, Inc.) พร้อมทั้งก่อตั้งหน่วยธุรกิจวัฒนธรรมของกลุ่มขึ้นเป็นครั้งแรก
- ปี ๒๕๕๖ ชื่อซันซีเกอร์ (Sunseeker) กิจการผู้ผลิตเรือยอร์ชชื่อดังของอังกฤษ ก้าวขึ้นติดอันดับมหาเศรษฐีอันดับ ๑ ของจีนด้วยสินทรัพย์มูลค่ากว่า ๑๔,๑๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และได้รับเลือกเป็นนักรุกกิจแห่งปี ๒๕๕๖ ของภูมิภาคเอเชีย

ในระหว่างปี ๒๕๑๓-๒๕๒๙ เขาถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารประจำกองทัพปลดแอกประชาชนจีน (People's Liberation Army) ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากและปราศจากความรุ่งเรืองดังเช่นชีวิตของวัยรุ่นทั่วไปในต่างประเทศ จากคำสัมภาษณ์ช่วงหนึ่ง “เขาต้องเดินเท้าระยะเหินจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งอย่างยากลำบากมาก โดยมีอยู่ช่วงเวลาที่เขาคงต้องเดินแบกปืนและสัมภาระต่อเนื่องเป็นระยะเวลาถึงสองเดือนบนเส้นทางที่เต็มไปด้วยหิมะและน้ำแข็งที่หนาวเหน็บเป็นระยะทางยาวไกลนับพันกิโลเมตร” แต่ด้วยความรักในอาชีพทหาร เขาก็ไม่เคยนึกย่อท้อแต่อย่างใด

อย่างไรก็ดี นายหวังในวัย ๓๒ ปีก็ออกจากการรับราชการทหารตามนโยบายการลดกำลังพลของท่านเติ้ง เสี่ยวผิง (Deng Xiaoping) หลังจากนั้น เขาตัดสินใจเดินทางไกลอีกครั้ง โดยในครั้งนี้ เขาเลือก “ล่าฝิ่น” ไปสมัครทำงานในกิจการรัฐวิสาหกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ในต้าเหลียน (Dalian) เมืองท่าสุดปลายแหลมที่โด่งดังของมณฑลเหลียวหนิง (Liaoning) แถบอีสานจีน ซึ่งกลายเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตคู่และได้มีโอกาสเรียนรู้อสังหาริมทรัพย์ในเวลาต่อมา ทั้งนี้ นายหวังแต่งงานและมีลูกชายหนึ่งคนนามว่า “ซือฉง” (Sicong) ซึ่งจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำของอังกฤษและเปิดกิจการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในปัจจุบัน

ประธานหวัง ผู้ซึ่งไม่ชอบชีวิตการเป็นข้าราชการ เล่าย้อนถึงเหตุการณ์ในช่วงนั้นว่า “เท่าที่จำความได้ผมไม่รู้อะไรเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เลย” แต่เห็นว่าช่วงนั้นเป็นจังหวะโอกาสที่ดี โดยในปี ๒๕๓๕ เขาก็ได้ฉกฉวยโอกาสที่คนอื่นมองไม่เห็นโดยการเข้าซื้อกิจการของบริษัทซีกั๊งที่เต็มไปด้วยหนี้สินตามนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization) ของรัฐบาลจีนด้วยเงินลงทุนเพียง ๕๐๐,๐๐๐ หยวน โดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากแม่ยาย

หลังจากนั้น ประธานหวังก็ปรับเปลี่ยนแนวทาง ปรับโครงสร้างองค์กร และกลยุทธ์ของบริษัทให้สอดคล้องตามยุคปฏิรูปพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทางภาคใต้ของจีนของท่านเติ้ง เสี่ยวผิง (Deng

Xiaoping) รวมทั้งเปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น “ต้าเหลียนว่านต้า” ซึ่งแปลว่า “ความสำเร็จที่ล้มเหลว” และเริ่มขยายกิจการไปยังนครกวางโจว ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญทางตอนใต้ของจีนที่เปิดสู่โลกภายนอกในช่วงแรก แต่โอกาสก็เกิดขึ้นมาพร้อมกับวิกฤติเมื่อรัฐบาลจีนในขณะนั้นเปลี่ยนนโยบายกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์งดปล่อยสินเชื่อให้แก่กิจการอสังหาริมทรัพย์ในจีน ซึ่งส่งผลให้ร้อยละ ๗๐ ของกิจการอสังหาริมทรัพย์จีนโดยรวมในยุคนี้ต้องล้มละลาย

เหตุการณ์ในครั้งนี้ยังทำเอาประธานมือใหม่อย่างนายหวังลมจับและล้มป่วยเข้าโรงพยาบาลอยู่นานนับสัปดาห์ ซึ่งนับเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากและเป็นบทเรียนที่สำคัญสำหรับกลุ่มว่านต้า หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว ประธานหวังได้สั่งให้ทีมงานการเงินเตรียมกระแสเงินสดให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง

นโยบายเศรษฐกิจมหภาคในอีกหลายระลอกในเวลาต่อมา ท่ามกลางการเติบโตของคนชั้นกลางในจีน ซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าหลักของบริษัทในช่วงนั้น บริษัทสามารถกลับมาสร้างหลักปักฐานได้ในเวลาต่อมา และด้วยกลยุทธ์การลดระยะเวลาดำเนินโครงการลง เขาสามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจที่ใกล้ล้มละลายให้มาประสบความสำเร็จอย่างล้นหลามชนิดไม่คาดฝัน

ปัจจุบัน นายหวัง เจี้ยนหลิน ผู้ซึ่งชื่นชอบเพลงจีนพื้นบ้านและฟุตบอลเป็นชีวิตจิตใจ มักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในกรุงปักกิ่ง โดยเฉพาะในท้องทำงานชั้นที่ ๒๕ ของอาคารว่านต้าพลาซ่าในย่านกั๋วมา่า (Guoma) ในด้านธุรกิจ เขาเป็นที่รู้จักในนามผู้ก่อตั้งและประธานของกลุ่มว่านต้า ซึ่งเป็นกิจการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบันเทิงเชิงพาณิชย์ที่เติบโตและทะเยอทะยานรวดเร็วมากที่สุดของจีน

เขาเชื่อว่า “บริษัทที่ยิ่งใหญ่อุบัติขึ้น มิใช่เกิดจากการพัฒนา เพราะทุกบริษัทต้องมีลักษณะเฉพาะของตนเอง” ทั้งนี้ กลุ่มว่านต้ามีคติพจน์ว่า “International Wanda, Century Enterprise” ซึ่งมีความหมายว่า “ว่านต้าในระดับสากล บริษัทแห่งศตวรรษ” และมีคุณลักษณะสำคัญ ๔ ประการได้แก่ ความฝัน

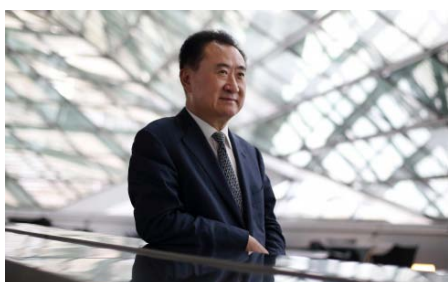

วัฒนธรรม จริยธรรม และความมีวินัย โดยอยู่บนพื้นฐานของค่านิยมที่มุ่งเน้นเรื่องความซื่อสัตย์และคุณค่าทางสังคมแทนที่จะเห็นคุณค่าขององค์กรหรือส่วนตัว กล่าวคือ ควรเห็นคุณค่าของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ซึ่งเป็นหลักข้อคิดของ “ขงจื้อ”

ในปี ๒๕๕๖ กลุ่มว่านต้ามีสินทรัพย์คิดเป็นมูลค่ารวมกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และรายได้ราว ๑๘๐,๐๐๐ ล้านหยวน ซึ่งธุรกิจสำคัญครอบคลุมตั้งแต่ว่านต้าพลาซ่าอีกเกือบ ๘๐ แห่ง ซึ่งเป็นกิจการที่ใหญ่ที่สุดในจีน คอมเพล็กซ์ร้านค้าปลีกพร้อมที่พักอาศัยด้านบนราว ๘๐ แห่ง โรงแรมห้าดาวอีก ๔๖ แห่งทั่วจีนและต่างประเทศ โดยเป็นพันธมิตรกับแฟรนไชส์ด้านบริการโรงแรมชั้นนำของโลก อาทิ ฮิลตัน (Hilton) แอ็กคอร์ (Accor) และสตาร์วู้ด (Starwood) รวมทั้งโรงภาพยนตร์มัลติเพล็กซ์ (Multiplex) จำนวนถึง ๗๓๐ แห่งรวมราว ๖,๐๐๐ จอ และศูนย์คาราโอเกะอีกราว ๗๐ แห่งทั่วจีน

นอกจากนี้ กลุ่มว่านต่ายังมีโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์อื่นอีกมากมายทั้งในและต่างประเทศ อาทิ โครงการก่อสร้างพลาซ่าจำนวน ๕๐ แห่ง ซึ่งจะทำให้พื้นที่การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น ๒๓ ล้านตารางเมตรในปี ๒๕๕๗

ความสำเร็จในการพัฒนากิจการของกลุ่มว่านต้าให้เติบโตอย่างรวดเร็วและมีแนวทางที่

ชัดเจนในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา และกลายเป็นนิติบุคคลที่ชำระภาษีเงินได้มากที่สุดในการบรรดากิจการเอกชนของจีนในปัจจุบัน ทำให้วงการธุรกิจจีนต่างขนานนามประธานหวังในวัย ๕๙ ปีว่าเป็น “เจ้าพ่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์” (Godfather of Commercial Real Estate)

หวัง เจี้ยนหลิน ... กล้า คิดใหญ่ มองบวก

ใจกล้า ... เด็ดเดี่ยว การเดินทางเพื่อไปเสียดังงานทำในเมืองต้าเหลียนที่ห่างไกลจากบ้าน เกิดถึงราวครึ่งประเทศนับว่าไม่ใช่เรื่องที่จะเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ ซึ่งสำหรับคนไทยแล้ว ก็อาจเปรียบได้กับการพรวดจากบ้านเกิดเพื่อไปทำงานในตะวันออกกลางที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างอย่างยากที่จะคาดเดา ขณะที่การขยายธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อย่างต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศก็สะท้อนว่า ประธานหวังเป็นคนใจถึงฟังได้คน

หนึ่ง เขากล้าที่จะเผชิญโชค และความท้าทายใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพราะหากมองย้อนกลับไปในช่วงแรกของการเข้าสู่เส้นทางชีวิตธุรกิจนั้น ตลาดอสังหาริมทรัพย์ในจีนก็ดูจะไม่ดีเอาเสียเลย แม้กระทั่งบริษัทซีกิงแห่งเมืองต้าเหลียนที่ประธานหวังทำงานอยู่ก็เกือบจะล้มละลาย ซึ่งนั่นก็กลายเป็นโอกาสสำคัญของชีวิตประธานหวังในเวลาต่อมา

นอกจากนี้ ประธานหวัง ยังผลักดันกลุ่มว่านต้าให้ขยายปีกออกนอกพื้นที่เมืองต้าเหลียน ... จากอีสานสู่ตอนใต้ของจีน และก้าวเข้าทำธุรกิจบันเทิงเป็นครั้งแรก ซึ่งนับว่าเป็นธุรกิจใหม่และแฝงไว้ซึ่งความเสี่ยงในจีน แต่เขาก็มองว่านั่นคือโอกาสที่ดีในการเข้าไปพัฒนาธุรกิจเหล่านี้ เพราะประเมินว่าธุรกิจโรงภาพยนตร์เป็นอุตสาหกรรมดาวรุ่ง (Sunrise Industry) ในจีน ... จึงต้องการสร้างความได้เปรียบจากการเข้าสู่ตลาดก่อน

กว่า ๒๐ ปีที่ประธานหวังบริหารกิจการและสร้างแบรนด์ของกลุ่มว่านต้าจนเป็นที่รู้จักทั่วจีน เขานิยมเลือกทีมงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพัฒนาไปพร้อมกันอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับโครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กรเชิงลึก รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อให้เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับผู้บริหารระดับสูง จนได้รับเลือกเป็นนักธุรกิจแห่งปีของเอเชียในปี ๒๕๕๖ โดยนิตยสารฟอร์บส ขณะเดียวกันความใจกล้า เด็ดเดี่ยว และปราดเปรื่อง รวมทั้งการแสดงความมั่นใจอย่างไม่สิ้นสุดของประธานหวังนี้เองจะฉายแสงในวงการธุรกิจโลกมากขึ้นอย่างแน่นอนในอนาคต

ด้วยความสามารถในการผสมผสานของสัญชาตญาณของการเป็นผู้ประกอบการจีน วัฒนธรรม และการบริหารงานที่ทันสมัยทำให้ประธานหวัง เจี้ยนหลินพัฒนากลุ่มว่านต้าสู่ความเป็นสากล เขากำลังพยายามขับเคลื่อนกิจการและแบรนด์ของกลุ่มว่านต้าให้เป็นที่รู้จักและยอมรับในตลาดโลก ทำให้หลายฝ่ายเชื่อมั่นว่า ประธานหวังจะก้าวเป็นหนึ่งในสุดยอดนักธุรกิจจีนที่สามารถสร้างอิทธิพลอย่างกว้างขวางต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างธุรกิจโลกในอนาคต

คิดใหญ่ ... ทำเร็ว การมีวิธีคิดที่ต้องการบริหารเวลาชีวิตและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพทำให้ประธานหวังเลือกที่จะจับงานใหญ่มากกว่างานเล็ก เพราะเขาเห็นว่างานไม่ว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ใช้เวลาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

เขาเห็นว่า “**ความใหญ่**” และ “**ความรวดเร็ว**” นับเป็นจุดขายสำคัญของการดำเนินโครงการอสังหาริมทรัพย์ เพราะช่วยให้กิจการสามารถลดต้นทุนและเพิ่มรายได้จากค่าเช่าได้ ประธานหวังเคย กล่าวเอาไว้ว่า “พวกเราไม่สามารถที่จะก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำตลาดโลกได้ หากพวกเราเติบโตในอัตราปกติ บริษัทระดับโลกบางราย อาทิเช่น **กลุ่มไซมอนพร็อพเพอร์ตี้** (Simon Property Group) ใช้เวลามากกว่าศตวรรษในการก้าวขึ้นเป็นอันดับหนึ่งของโลก ผมไม่สามารถมีชีวิตยาวนานเช่นนั้นได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเติบโตอย่างรวดเร็ว” จุดสำคัญของการพัฒนาโครงการจึงอยู่ที่การใช้เวลาในการคิดและวางแผนการดำเนินโครงการ ขอเพียงให้ทุกอย่างลงตัวก็ใส่เกียร์เดินหน้าเต็มแรง

แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจีนในหลายเมืองก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ปกติแล้ว กลุ่มว่านต้าจะใช้เวลาเพียง ๒-๓ ปีเท่านั้นในการตัดสินใจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และเปิดโครงการสู่สาธารณชน” ตัวอย่างเช่น กลุ่มว่านต้าใช้เวลาเพียง ๘ เดือนในการพัฒนาคอมเพล็กซ์เชิงพาณิชย์จำนวน ๖ หลังบนถนนฮั่น (Han) ระยะทาง ๑.๕ กิโลเมตรในใจกลางเมืองอู่ฮั่น (Wuhan) เมืองเอกของมณฑลหูเป่ย์ (Hubei) ขณะที่ข้อมูลจากพนักงานของบริษัทก่อสร้างในโครงการพัฒนาพลาซ่าแห่งหนึ่งในเมืองซีอาน (Xi'an) มณฑลชานซี (Shaanxi) ของกลุ่มว่านต้าก็ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “กลุ่มว่านต้ากำหนดตารางการก่อสร้างอย่างรัดกุม เพื่อให้งานก่อสร้างดำเนินไปอย่างรวดเร็วเฉลี่ย ๑ ชั้นทุก ๓ วัน ... หากงานเสร็จก่อนกำหนด คุณก็จะได้รับเงินพิเศษอีกด้วย”

ในกรณีของการดำเนินโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มว่านต้าในต่างประเทศก็โดดเด่นไม่แพ้กัน ท่านเซบาสเตียน วู้ด (Sebastian Wood) เอกอัครราชทูตอังกฤษประจำประเทศจีนกล่าวว่า ในบรรดาระาว ๕๐๐ บริษัทจีนที่เข้าไปลงทุนในอังกฤษ กลุ่มว่านต้าได้รับการยอมรับว่าอยู่ในระดับหัวแถวทั้งในแง่ขนาดการลงทุนและแผนงานในอนาคต

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดได้แก่ โครงการก่อสร้าง **โรงแรมว่านต้าลอนดอน** (Wanda Hotel London) ที่พักอาศัยระดับห้าดาวใจกลางกรุงลอนดอน ซึ่งกลุ่มว่านต้าก็ใช้เวลาเพียงราว ๓ เดือนในการศึกษาโครงการ สอบทานธุรกิจ (Due Diligence) และตัดสินใจซื้อที่ดินจาก**กรีนพร็อพเพอร์ตี้เวเนเจอร์** (Green Property Ventures) บริษัทพัฒนาและลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ที่เชี่ยวชาญพื้นที่ย่านธุรกิจในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ โรงแรมแห่งนี้จะเป็นอาคารที่พักอาศัย ๖๒ ชั้นสูง ๒๐๕ เมตร ซึ่งสูงที่สุดในยุโรปตะวันตก ใจกลางย่านธุรกิจที่ดีที่สุดในเมืองท่ามกลางสถานที่สำคัญมากมายในกรุงลอนดอน อาทิ สถานทูตของสหรัฐฯ และเนเธอร์แลนด์แห่งใหม่ในอังกฤษ และพร้อมพรั่งไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก สระว่ายน้ำบนชั้นดาดฟ้า และเฟอร์นิเจอร์ตกแต่งสุดหรู

ในการพัฒนาธุรกิจ在不同ประเทศก็มีตัวอย่างที่ดีและควรเรียนรู้มากมาย สำหรับผู้ชายในรุ่นราวคราวเดียวกันส่วนใหญ่ที่ไม่มีโอกาสไปใช้ชีวิตและศึกษาเรียนรู้ภาษา在不同ประเทศแล้ว การออกไปลงทุนประกอบการ在不同ประเทศถือว่าเป็นความทะเยอทะยานที่ยิ่งใหญ่ของประธานหวัง ซึ่งสามารถเรียกได้ว่าเป็น “ความฝันของจีน”

วิสัยทัศน์ ... กว้างไกล ประธานหวังยังเป็นคนที่เต็มไปด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เขาประเมินว่า ท่ามกลางการเติบโตของเศรษฐกิจจีนที่นักวิชาการคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น ๑๖ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปี ๒๕๖๓ ส่งผลให้ภาคบริการของจีนก็จะมีขนาดใหญ่มากที่สุดในโลก ขณะเดียวกันจำนวนชาวจีนที่มีรายได้สูงก็จะเพิ่มมากขึ้นอีกหลายเท่าตัว คนเหล่านี้ล้วนต้องการใช้จ่ายเงินที่หามาได้มากขึ้น อันจะเป็นหนทางแห่งการเติบโตทางเศรษฐกิจและโอกาสทางธุรกิจอันมหาศาล เขาจึงพยายามขับเคลื่อนบริษัทเข้าสู่ธุรกิจบริการระดับคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นอสังหาริมทรัพย์ โรงแรม บันเทิง และท่องเที่ยว

ตัวอย่างเช่น ประธานหวังยังวาดฝันที่ต้องการจะเห็นกลุ่มว่านต้าก้าวขึ้นเป็นกิจการด้านบันเทิง ๒๐ อันดับแรกของโลกในปี ๒๕๕๙ เขายังสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของศูนย์กลางอำนาจในวงการภาพยนตร์โลก โดยกล่าวไว้ว่า “อนาคตของอุตสาหกรรมภาพยนตร์โลกอยู่ที่เมืองจีน เพราะ

พวกเรามีประชากร ๑,๓๐๐ ล้านคน ... เราจะเป็นธุรกิจภาพยนตร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกในปี ๒๕๖๑” ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่เราเห็น ความพยายามของกลุ่มว่านต้าในการพัฒนาธุรกิจโรงภาพยนตร์มัลติเพล็กซ์ในช่วงหลายปีก่อนหน้านี้จนมีจำนวนอยู่ราว ๙๐ แห่งจำนวนรวม ๘๐๐ จอ นับเป็นกิจการโรงภาพยนตร์ที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย

เพื่อสานฝันของการเป็นเบอร์หนึ่งในวงการภาพยนตร์โลกให้เป็นจริง ในปี ๒๕๕๕ เขาจึง

ตัดสินใจทุ่มเงินมูลค่า ๒,๖๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ เข้าเทกโอเวอร์ เอเอ็มซีเอ็นเทอร์เทนเมนต์ กิจการเซนโรงภาพยนตร์ที่ใหญ่เป็นอันดับ ๒ ของโลกแห่งเมืองลิวู้ด (Leawood) มลรัฐแคนซัส (Kansas) สหรัฐฯ ที่ให้บริการผู้ชมถึงปีละราว ๒๐๐ ล้านคนต่อปี ซึ่งภายหลังการเข้าซื้อกิจการดังกล่าวก็ส่งผลให้กลุ่มว่านต้าก้าวขึ้นเป็นกิจการโรงภาพยนตร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกไปในทันที

ปัจจุบัน กลุ่มว่านต้าครองตลาดผู้ชมภาพยนตร์ถึง ๒ ใน ๓ ภูมิภาคสำคัญของโลก ได้แก่ สหรัฐฯ และเอเชีย คงเหลือเพียงตลาดยุโรปเท่านั้น ประธานหวังจึงประกาศที่จะทุ่มเงินอีกราวปีละ ๕๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในการขยายอาณาจักรกิจการโรงภาพยนตร์ในอนาคตเพื่อครองตลาดโลกอย่างแท้จริง

ความยิ่งใหญ่ของการขยายธุรกิจกลุ่มว่านต่ายังไม่จบเพียงแค่นั้น เพราะเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ประธานหวังยังได้สร้างผลงานยิ่งใหญ่กว่าที่เคยทำมาก่อน โดยจัดงานฉลองการเปิดตัวโครงการ “The Oriental Movie Metropolis” กิจการสตูดิโอภาพยนตร์ที่ใหญ่ที่สุดของโลกมูลค่าราว ๕๐,๐๐๐ ล้านหยวน

หรือกว่า ๘,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ที่ชิงเต่า (Qingdao) เมืองชายทะเลที่สวยงามในมณฑลซานตง (Shandong) ด้านทิศตะวันออกของจีน ซึ่งจะกลายเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของจีนในอนาคต

ในวันดังกล่าว ประธานหวังในชุดสูทสีเทาเข้มและเน็คไทสีชมพูลายทางให้การต้อนรับแขกหรือพิเศษของจีนและจากทั่วโลกรวมหลายพันคน ซึ่งในจำนวนนี้ รวมถึงการร่วมปรากฏตัวของดาราดังฮอลลีวูดจำนวนมาก อาทิ ดัสติน ฮอฟฟ์แมน (Dustin Hoffman) จอห์น ทราโวลต้า (John Travolta) นิโคล คิดแมน (Nicole Kidman) แคทเธอริน ซีต้า-โจนส์ (Catherine Zeta-Jones) ลีโอนาร์โด ดิคาพรีโอ (Leonardo DiCaprio) ฮาร์วี เวนสไตน์ (Harvey Weinstein) และอีแวน แม็กเกรเกอร์ (Ewan McGregor) ความมุ่งมั่นและทะเยอทะยานของประธานหวังและกลุ่มว่านต้าได้เป็นข่าวครึกโครมออกไปทั่วโลก โดยมีสื่ออย่างน้อย ๑๗๐ รายที่ร่วมตีข่าวการเปิดตัวโครงการดังกล่าว

โครงการ The Oriental Movie Metropolis นี้มีพื้นที่รวมกว่า ๑,๔๐๐ ไร่ แบ่งออกเป็น ๘ ระยะ และคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๐ ซึ่งจะประกอบด้วยเวทีการแสดง ๒๐ แห่ง สตูดิโอขนาด ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ศูนย์การประชุมและจัดแสดงสินค้า เพื่อสำหรับการจัดงานเทศกาลภาพยนตร์ประจำปี สวนสนุกภายในตัวอาคาร พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง โรงแรมและรีสอร์ต ๗ แห่ง และเวทีไดน้ำแห่งแรกของโลก รวมทั้งที่จอดรถอีกร้อยกว่า ๓๐๐ คัน ซึ่งประธานหวังมองว่า โครงการนี้จะกลายเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสนับสนุนกลยุทธ์ของรัฐบาลจีนที่ต้องการเป็นศูนย์กลางด้านวัฒนธรรมของโลก และการพัฒนารูทกิจบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจของกลุ่มว่านต้า

นอกเหนือจากโครงการดังกล่าวในเมืองชิงเต่าแล้ว กลุ่มว่านต้ายังจะเปิดสวนสนุกและภาพยนตร์ในเมืองอู่ฮั่น และลงทุนอีก ๙๐,๐๐๐ ล้านหยวนเพื่อพัฒนา “เมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (Cultural Tourism Cities) ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากลาสเวกัส (Las Vegas) จำนวน ๑๐ แห่งทั่วจีน อาทิ นครฮาร์บิน (Harbin) มณฑลเฮยหลงเจียง (Heilongjiang) นครเหอเฟย์ (Hefei) มณฑลอันฮุย (Anhui) และเมืองหนานชาง (Nanchang) มณฑลเจียงซี (Jiangxi) ซึ่งแต่ละแห่งจะประกอบด้วย สตูดิโอ สวนสนุก ศูนย์กลางการจับจ่ายใช้สอย โรงแรม และภาพยนตร์ในมาตรฐานระดับโลก

ผลจากการขยายกิจการอย่างเป็นรวดเร็ว เป็นระบบ และต่อเนื่องดังกล่าว จึงคาดว่าธุรกิจของกลุ่มว่านต้าจะเติบโตอย่างก้าวกระโดดและกลายเป็นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกภายในช่วง ๒-๓ ปีข้างหน้า ประธานหวังเคยให้สัมภาษณ์ไว้ว่า เขาตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มรายได้ในแต่ละปีของกลุ่มว่านต้าถึงกว่า ๖๐,๐๐๐ ล้านหยวนในอนาคต ซึ่งนั่นหมายความว่า รายได้ของกลุ่มจะพุ่งขึ้นแตะ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านหยวนในไม่กี่ปีข้างหน้า และเพิ่มขึ้นทะลุหลัก ๖๐๐,๐๐๐ ล้านหยวนภายในปี ๒๕๖๓

มองเชิงบวก ... อดทน ทำจริง นายหวังยังมีมุมมองที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ในขณะที่ผู้ประกอบการจำนวนมากไม่กล้าขยายกิจการในช่วงที่เศรษฐกิจโลกชะลอตัว แต่เขากลับเห็นว่านั่นคือช่วงเวลาที่ดีที่สุด เขาผ่านร้อนผ่านหนาวนับครั้งไม่ถ้วนทำให้เขาเป็นคนมองโลกในแง่ดีที่มีความคิดเชิงบวกอยู่เสมอ เพราะเมื่อถูกสอบถามถึงสภาพตลาดอสังหาริมทรัพย์ของจีนที่ชะลอตัวลงในคราใด นายหวังก็มักจะอธิบายด้วยคำว่า “ยวี่ฉี” (Yu Qi) ซึ่งแปลว่า “**ความคาดหวัง**” อยู่เสมอ

เขาเชื่อมั่นว่า การเติบโตในอัตราที่ลดลงของเศรษฐกิจและตลาดอสังหาริมทรัพย์จีนในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจะเกิดขึ้นเพียงในระยะสั้น ผู้ประกอบการในธุรกิจนี้จึงต้องอดใจ “รอจังหวะ” อย่างมี “**ความหวัง**” อยู่เสมอว่าเหตุการณ์เหล่านั้นจะแปรเปลี่ยนเป็นเชิงบวกในอนาคต และด้วยราคาอสังหาริมทรัพย์ของตลาดจีนที่เพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ ในระยะหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีที่ผ่านมาที่ตลาดกลับมาเริ่มเติบโตอีกครั้งภายหลังจากที่รัฐบาลจีนมิได้ควบคุมตลาดอสังหาริมทรัพย์เข้มงวดอย่างที่คาดคิดไว้ก่อนหน้านี้ ส่งผลให้รายได้และสินทรัพย์ของกลุ่มว่านต้ากลับมาคึกคักอีกครั้ง

ประธานหวังยังมองว่า ตลาดอสังหาริมทรัพย์ของจีนที่เติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นั้น ก็ยังเป็นเพียงระยะแรกของการพัฒนาเท่านั้น เมื่อเทียบกับของสหรัฐฯ และยุโรป ว่าง่าย ๆ เขาเห็น

ว่า ตลาดอสังหาริมทรัพย์ของจีนยังมีศักยภาพสูงและจะยังเติบโตอีกมากในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ต้องการสร้างธุรกิจของกลุ่มว่านต้าเพื่อ “**ความยืนยาว**” (Longevity) โดยเขาเคยกล่าวไว้ว่า “กลยุทธ์ของพวกเรา ก็เพื่อการพัฒนาบริษัทขนาดใหญ่แทนที่จะเสี่ยงลงทุนและปล่อยตัวอย่างมีความสุข พวกเราต้องอาศัยการพัฒนาที่ยาวนานนับศตวรรษ”

นอกจากนี้ ประธานหวังยังใช้จังหวะโอกาสนี้ประกาศเดินทางขยายกิจการของกลุ่มว่านต้าสู่ระดับโลก เขามีเพียงสักแต่ว่าพูดเท่านั้น แต่ลงมือทำจริง โดยเขาได้จัดเตรียมวงเงินลงทุนถึง ๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปีในการขยายกิจการอสังหาริมทรัพย์และบันเทิงออกสู่ต่างประเทศ ตัวอย่างเช่นในช่วงปี ๒๕๕๖ ที่สถานการณ์เศรษฐกิจโลกยังไม่สดใสเค้าว่าจะฟื้นตัวอย่างมีเสถียรภาพ กลุ่มว่านต้าก็เดินทางลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เงินราว ๖๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อเข้าไปถือหุ้นร้อยละ ๖๕ ของทั้งหมดของบริษัท **เหิงลี่อสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์ จำกัด** (Hengli Commercial Properties (Group) Ltd.) กิจการที่ขึ้นทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฮ่องกง ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นเวทีการระดมทุนของกลุ่มว่านต้าเพื่อการรวบรวมกิจการในต่างประเทศในอนาคต

หรือแม้กระทั่งการตัดสินใจซื้อ **ซันซิกเกอร์** บริษัทผู้ผลิตเรือยอร์ชที่โด่งดังของอังกฤษเมื่อเดือนมิถุนายนด้วยมูลค่า ๑,๖๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยถือหุ้นถึงร้อยละ ๘๒ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดเมื่อวันที่

๑๙ มิถุนายน ซึ่งประธานหวังเห็นว่าการเปิดตัวในวันดังกล่าว “๖๑๙” จะทำให้กิจการเติบโตอย่างยั่งยืน (ในวัฒนธรรมจีน เลข ๖ มีความหมายว่าราบรื่น และเลข ๙ หมายถึง ยืนยาว) อนึ่ง บริษัทซันซีเกอร์นี้มีชื่อเสียงและแบรนด์ที่ดีจากการผลิตเรือยอร์ชรุ่นพิเศษ “Sunseeker Predator ๑๐๘ Special Edition” เข้าฉากภาพยนตร์เจมส์บอนด์ (James Bond) “พยัคฆ์ร้าย ๐๐๗” เมื่อปี ๒๕๕๓

เมื่อถูกถามว่าทำไมจึงตัดสินใจซื้อกิจการของซันซีเกอร์ ก็ได้รับข้อคิดจากประธานหวังว่า เนื่องจากกลุ่มว่านต้า “วางแผนทำธุรกิจชมรมเรือยอร์ชในเมืองชายฝั่งทะเล ๓ จุดของจีน ซึ่งแต่ละแห่งจะต้องมีเรือยอร์ชไว้ให้บริการอย่างน้อย ๑๐ ลำ ดังนั้น ในเชิงธุรกิจ จึงคุ้มกว่าที่จะซื้อกิจการผลิตเรือยอร์ชมากกว่า การซื้อเรือยอร์ช ๓๐ ลำ”

ธุรกิจโรงแรมและที่พักอาศัยก็เป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่กลุ่มว่านต้าไม่เคยทอดทิ้ง ในปี ๒๕๕๖ กลุ่มว่านต้าเปิดธุรกิจโรงแรมห้าดาวถึง ๑๖ แห่งในจีน และยังวางแผนจะขยายกิจการดังกล่าวออกไปยังต่างประเทศ ประธานหวังกล่าวไว้ว่า “ที่ผ่านมา เราเห็นแต่กิจการต่างชาติที่ดำเนินโครงการพัฒนาโรงแรมห้าดาวในจีน ทำไมกิจการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จีนจะดำเนินธุรกิจนี้ในต่างประเทศไม่ได้”

เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ กลุ่มว่านต้ายังประกาศแผนที่จะลงทุนกว่า ๑,๕๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ก่อสร้างโรงแรมและที่พักอาศัยระดับห้าดาวริมแม่น้ำเทมส์ (Thames) ในย่านว็อกซฮอลล์ (Vauxhall) ตอนใต้กรุงลอนดอน เมื่อแล้วเสร็จ โรงแรมและที่พักอาศัยดังกล่าวจะเป็นโครงการอสังหาริมทรัพย์ระดับหรู

ของจีนแห่งแรกในต่างประเทศ ทั้งนี้ กลุ่มว่านต้าวางแผนจะขยายธุรกิจนี้อย่างต่อเนื่อง และตั้งเป้าหมายที่จะเปิดโรงแรมห้าดาวใน ๑๐ เมืองใหญ่ทั่วโลกภายใน ๑๐ ปีข้างหน้า ซึ่งนอกจากโครงการที่กรุงลอนดอนแล้ว นายหวังยังมีแผนจะขยายธุรกิจต่อเนื่องไปยังนิวยอร์ก และเมืองใหญ่อื่นในปีต่อ ๆ ไป

การบริหาร ... สายสัมพันธ์ นายหวังนับว่ามีความสามารถในการบริหาร “ระยะห่าง” จากนักการเมือง นายธนาคาร และนักธุรกิจอื่นได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ เขาตระหนักดีกว่า เศรษฐกิจจีนขึ้นนำโดยการเมือง จึงพยายามสานสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับนักการเมืองระดับสูง นายธนาคาร และนักธุรกิจใหญ่ของจีนเป็นจำนวนมาก แต่ก็สามารถรักษาความใกล้ชิดได้อย่างเหมาะสม แม้ว่าประธานหวังจะพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่เขาก็เห็นว่าการรักษาระยะห่างนับเป็นสิ่งสำคัญ โดยเตือนว่า “คุณไม่สามารถมีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐอย่างแนบแน่นเกินไป อย่าเอาความสัมพันธ์ส่วนตัวไปผนวก รวมเข้ากับการพัฒนาบริษัท”

สื่อจีนรายหนึ่งวิเคราะห์ว่า เขามีความสัมพันธ์ที่ดียิ่งกว่าท่านบ๊ว ซีไหล (Bo Xilai) ซึ่งขึ้นดำรงตำแหน่งรักษาการนายกเทศมนตรีเมืองต้าเหลียนในปีเดียวกับที่ประธานหวังก้าวขึ้นบริหารกลุ่มว่านต้า และ

ต่อมาเมื่อท่านบัวได้รับแต่งตั้งขึ้นเป็นผู้ว่าการมณฑลเหลียวหนิงก็เป็นช่วงที่กิจการของกลุ่มว่านต้าเติบโตใหญ่ในต้าเหลียน กลุ่มว่านต้ายังขยายกิจการอย่างก้าวกระโดดสอดคล้องกับการช่วงจังหวะที่ท่านบัวก้าวขึ้นรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และเลขาธิการพรรคมหานครฉงชิ่งก่อนมีปัญหาวัวพันเรื่องคอร์ปชั่นในเวลาต่อมา

นอกจากนี้ ประธานหวังยังเปิดตัวโครงการ “The Oriental Movie Metropolis” ในวันเดียวกับที่ท่านบัวถูกพิพากษาอยู่ในห้องตัดสินคดีที่อยู่ห่างจากสถานที่เปิดตัวโครงการเป็นระยะทางไม่ถึง ๓๐๐ กิโลเมตรในมณฑลซานตง แต่ไม่ว่าจะถูกซักถามถึงความสัมพันธ์มากเพียงใด ประธานหวังก็เน้นย้ำเสมอว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นเรื่องธุรกิจเท่านั้น

หรืออีกตัวอย่างหนึ่งได้แก่ การขายทีมฟุตบอลต้าเหลียนว่านต้าให้แก่นายซูว หมิง (Xu Ming) นักธุรกิจใหญ่ในเมืองต้าเหลียน หลังจากมีข่าวระแคะระคายเกี่ยวกับความไม่ชอบมาพากลในการบริหารงานและการลี้ภัยผลการแข่งขัน ทั้งที่ ก่อนหน้านี้ ประธานหวังยอมทุ่มเงินปั้นทีมฟุตบอลนี้จนโด่งดังมากับมือ จนถูกเปรียบเปรยว่าเป็น “โรมัน อิบราโมวิชของจีน” (นายโรมัน อิบราโมวิชเป็นมหาเศรษฐีรัสเซียที่ทุ่มเงินซื้อและพัฒนาทีมฟุตบอลเชลซีของอังกฤษจนโด่งดัง) อย่างไรก็ตามนายซูวก็ถูกพิพากษาตัดสินจำคุกตลอดชีวิตในข้อหาพัวพันกับคดีคอร์ปชั่นของท่านบัว แต่ชื่อเสียงของนายหวังมิได้รับผลกระทบเชิงลบจากเหตุการณ์ดังกล่าวแต่อย่างใด

ขณะเดียวกัน โดยที่ธนาคารพาณิชย์รายใหญ่ของจีนล้วนเป็นกิจการของรัฐ ซึ่งเป็นแหล่งสนับสนุนด้านการเงินที่สำคัญสำหรับกิจการอสังหาริมทรัพย์ ประธานหวังก็นับว่ามีความสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยมกับผู้บริหารระดับสูงของธนาคารเหล่านี้ ซึ่งช่วยให้กลุ่มว่านต้าสามารถขยายธุรกิจทั้งในและต่างประเทศได้อย่างราบรื่น ตัวอย่างเช่น ในการดำเนินโครงการโรงแรมว่านต้าลอนดอน กลุ่มว่านต้าก็ได้รับการสนับสนุนเงินกู้ถึง

ราวครึ่งหนึ่งของเม็ดเงินลงทุนของโครงการจาก ๓ สถาบันการเงินหลักของจีน ได้แก่ ธนาคารส่งออกและนำเข้าของจีน (Export-Import Bank of China) ธนาคารเพื่อการอุตสาหกรรมและพาณิชย์ของจีน (Industrial and Commercial Bank of China: ICBC) และธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ของจีน (Hong Kong and Shanghai Bank of China: HSBC) ซึ่งแน่นอนว่า ด้วยสายสัมพันธ์ที่ดีดังกล่าว โครงการลงทุนอื่น ๆ ของกลุ่มว่านต้าก็คงได้รับการสนับสนุนด้านสินเชื่อเยี่ยงนี้จากสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของจีนเฉกเช่นเดียวกัน

ผู้ใหญ่ ... ใจบุญ ประธานหวังนับเป็นคนใจบุญและชื่นชอบการแบ่งปันความสุขต่อส่วนรวมมาอย่างสม่ำเสมอ ถึงขนาดกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของกลุ่มว่านต้า “สร้างความมั่งคั่งเพื่อสร้างความมั่งคั่งของสังคม” และกลายเป็นกิจการเอกชนที่บริจาคเงินช่วยเหลือสังคมรายใหญ่ที่สุดของจีน โดย

ในช่วง ๒๕ ปีที่ผ่านมา กลุ่มว่านต้าบริจาคเป็นเงินถึงกว่า ๓,๑๐๐ ล้านหยวน และได้รับรางวัลการบริจาคของจีน (China Charity Award) ซึ่งเป็นรางวัลด้านสาธารณประโยชน์และการบริจาคสูงสุดของจีน รวมถึง ๗ ครั้ง มากกว่าองค์กรเอกชนใด ๆ ของจีน

แม้ว่าเศรษฐกิจและตลาดอสังหาริมทรัพย์จีนจะเติบโตน้อยลงในช่วงหลายปีหลัง แต่เขาก็กังคงปฏิบัติตนเพื่อช่วยเหลือสังคมอย่างต่อเนื่องเช่นเดิม โดยในปี ๒๕๕๕ เขาบริจาคเงินส่วนตัวมูลค่าถึง ๑,๒๘๐ ล้านหยวนหรือเกือบ ๒๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ แก่รัฐบาลนครหนานจิงเพื่อร่วมบูรณะปฏิสังขรณ์วัดต้าเป่าเอิน (Da Bao En) วัดโบราณในนครหนานจิง (Nanjing) จนนิตยสารฟอร์บส์จัดอันดับให้ประธานหวังติดอันดับ “ผู้ใจบุญ” อันดับแรกของจีน

นอกจากนี้ ในปี ๒๕๕๕ กลุ่มว่านต้ายังบริจาคเงินสดราว ๓๙๐ ล้านหยวน อาทิเช่น จำนวน ๑๖๐ ล้านหยวนเพื่อสนับสนุนการชู้ชีวิตสโมสรฟุตบอลต้าเหลียน รว ๕๐ ล้านหยวนเพื่อการศึกษาในนครเฉิงตู และอีกเกือบ ๔๐ ล้านหยวนแก่สหพันธ์การกุศลแห่งชาติจีน นอกจากนี้ กลุ่มว่านต้ายังบริจาคเงินแก่ประชาชนผู้ยากไร้ในต้าเหลียนและแก่ผู้ประสบอุทกภัยอีกแห่งละ ๑๐ ล้านหยวน

ในปี ๒๕๕๖ กลุ่มว่านต้ายังบริจาคเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่นครเฉิงตูเมื่อเดือนเมษายน และได้รับรางวัลการบริจาคของจีนอีกครั้ง ต่อมา ประธานหวังยังทุ่มเงินถึง ๒๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อบริจาคเงินช่วยสนับสนุนโครงการก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ที่ดำเนินการโดยสถาบันศิลปะและการวิทยาศาสตร์ภาพยนตร์ (Academy of Motion Picture Arts and Sciences) ซึ่งเป็นผู้มอบรางวัลออสการ์ (Oscars) นับว่าเป็นการสร้างเครือข่ายพันธมิตรและส่งเสริมชื่อเสียงให้แก่กลุ่มว่านต้าในประวัติศาสตร์วงการภาพยนตร์โลกยุคใหม่

ประธานหวังมีหลักคิดที่น่าสนใจว่า การบริจาคเงินต้องมีใช้เพื่อช่วยลดปัญหาความยากจน แต่เพื่อการศึกษา การสนับสนุนทางธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ โดยกล่าวไว้ว่า “การบริจาคในกลุ่มว่านต้าถูกจัดอย่างเป็นระบบ ... ในความคิดเห็นส่วนตัวแล้ว ผมเลือกที่จะบริจาคสินทรัพย์ส่วนใหญ่ของตนเองเพื่อกองทุนการกุศลที่สามารถช่วยสร้างประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมได้”

ข้อคิดและเคล็ดลับความสำเร็จ

เติบโต ... อย่างมีจุดหมาย หากสังเกตให้ดีจะพบว่า ธุรกิจของกลุ่มว่านต้าเติบโตอย่างเป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจนครอบคลุมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โรงแรม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และบันเทิง ทั้งนี้ โดยกลุ่มว่านต้าตั้งอยู่บนพื้นฐานของกลยุทธ์หลักคือ การเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จากอาคาร

อยู่อาศัยให้เป็นอสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นห้างสรรพสินค้าและพลาซ่า โรงแรมและที่พักอาศัย
คาราโอเกะ โรงภาพยนตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และอื่น ๆ และเริ่มก่อร่างสร้างตัวจากเมืองเล็ก ๆ
อย่างต่ำเหลียนไปยังระดับเมืองใหญ่อย่างกว้างไกล ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และเฉิงตู ... และขยายธุรกิจจากระดับ

มณฑลสู่ระดับประเทศ รวมทั้งก้าวไปสู่ตลาดโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในประเทศพัฒนาแล้วอย่างสหรัฐฯ อังกฤษ และประเทศอื่น ๆ ใน
ยุโรป ข้อคิดสำคัญในเรื่องนี้ก็คือ ขอเพียงธุรกิจที่สร้างขึ้นมี
องค์ประกอบและทิศทางที่ชัดเจนและตั้งอยู่บนความมุ่งมั่นตั้งใจจริง
ในการพัฒนาแล้ว ธุรกิจนั้นก็จะสามารถเติบโตใหญ่และก้าวจากการ
เป็นกิจการขนาดเล็กขึ้นกิจการข้ามชาติที่ยิ่งใหญ่ได้

ความมีวินัย ... เติบโตอย่างเป็นระบบ ประสบการณ์กว่า ๑๐ ปีในวงการทหาร นอกจากจะ
ช่วยเสริมสร้างให้ประธานหวังเป็นคนที่อดทนต่อความยากลำบากและทำงานเป็นระบบแล้ว ยังทำให้เขานำเอา
การยึดถือในระเบียบวินัยทางการทหารมาปรับใช้กับการทำงานในโลกธุรกิจได้อย่างกลมกลืน ไม่ว่าธุรกิจจะ
เผชิญกับความท้าทายมากสักกี่ครั้งและหนักหน่วงเพียงใด เขาก็ยังคงนิ่ง ยึดมั่น และมีความหวังอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ในช่วงกว่า ๒๕ ปีของการบริหารงานกลุ่มว่านต้าจนเติบโตใหญ่อย่างเห็น
ประธานหวังยังเปี่ยมด้วยความสุขและพร้อมที่เผชิญกับความท้าทายที่เวียนเข้ามาอยู่เสมอ เมื่อมีคนถามถึงการ
ใช้ชีวิต “ยามว่าง” เขาก็ตอบว่า นับแต่เริ่มทำธุรกิจ เขาไม่เคยมีเวลาว่าง แต่ในชีวิตของการทำงานที่ต้อง
บริหารระดับความเครียดให้เหมาะสมนั้น เขาปรับแก้ด้วยการผนวกสิ่งที่รักอย่างฟุตบอลและเสียงดนตรีเข้ามา
เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจ ทำให้เขาสามารถทำงานได้อย่างมีความสุขและสนุกสนานอยู่ตลอดเวลา

ในการก้าวไปสู่ธุรกิจระดับโลก ประธานหวังยังจะต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ ที่
สลับซับซ้อนและละเอียดอ่อนมากขึ้น อาทิ สภาพการเมืองและวัฒนธรรมที่แตกต่าง และแรงกดดันทาง
เศรษฐกิจและการเงิน ท่ามกลางความพยายามที่เขาต้องการจะพัฒนาแบรนด์และขีดความสามารถในการ
แข่งขันของกลุ่มว่านต้าสู่ระดับโลก แต่ด้วยประสบการณ์ที่ก้าวเข้าสู่เวทีการแข่งขันระดับโลกเพียงราว ๒ ปี
กลุ่มว่านต้าจึงยังเป็นเสมือน “เด็กเล็ก” ที่อยู่ในช่วงของการเรียนรู้และการลองผิดลองถูก การพยายามก้าว
ไปสู่ปรีซ์ระดับโลกของกลุ่มว่านต้าจึงเป็นสิ่งที่น่าจับตามองอย่างมาก

ทรัพยากรมนุษย์ ... หัวใจของการพัฒนา

องค์กร ประธานหวังนับว่าตระหนักถึงความสำคัญอย่างมากกับ
เรื่องทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เขาเชื่อว่าธุรกิจของกลุ่มว่านต้า
ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาคบริการ จะไม่สามารถพัฒนาให้เติบโตได้
หากปราศจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสม
เราจึงเห็นว่า กลุ่มว่านต้ากำหนดเป็นพันธกิจที่สนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และให้โอกาสแก่พนักงาน
ประธานหวังเคยพูดเปรียบเปรยไว้ว่า การสรรหาและพัฒนาบุคลากรให้มีขีดความสามารถพร้อมที่จะร่วมกัน

ขับเคลื่อนโครงการต่าง ๆ ของกลุ่มว่านตาก็เปรียบได้กับการมีเครื่องจักรที่ดีที่พร้อมเดินหน้าผลิตได้อย่างเต็มกำลังตลอดเวลา

การให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมแก่พนักงานก็นับเป็นเรื่องสำคัญ สำหรับกลุ่มว่านต่าในปัจจุบัน การตอบแทนแก่พนักงานไม่ว่าจะเป็นด้านการเงินหรือสวัสดิการนับว่าดีเทียบเท่ากับบริษัทชั้นนำของโลกใน “ฟอร์จูน ๕๐๐” นอกจากนี้ ประธานหวังยังเน้นให้มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานกับผู้บริหารระดับสูงอยู่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทีมงานมีความใกล้ชิดและสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ก็ได้แต่หวังว่าประวัติส่วนตัวและเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยของบุคคลที่ร่ำรวยที่สุดของจีนและนักธุรกิจแห่งเอเชียในปี ๒๕๕๖ จะให้ข้อคิดดี ๆ กับท่านผู้อ่านได้ไม่มากนักน้อย ท่านลองเก็บเกี่ยวสิ่งเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้กับองค์กรของท่านกันได้ตามสบาย ...

รวบรวมและเรียบเรียงโดย

ดร. ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร

นางสาวนภสร อริยะสันติชัย

สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงปักกิ่ง

๑๗ มกราคม ๒๕๕๖